

[Aksel Larsen.]

konservative Presses Redegørelse, af mere personlige Grunde foreslog man ikke denne Gang en Ophævelse, men besluttede sig til at vente til senere. Der stod ikke, hvad der skulde forstaaes ved „senere“ i de paagældende Bladartikler, men enhver kunde forstaa, hvad der skulde være Meningen, at naar Generalauditørembedet af naturlige Aarsager, Aldersgrænse eller lignende, blev vakant, skulde det ikke nybesættes, og saa kunde man ved senere Revision af Loven lade det gaa ud.

Ja, Rigtigheden af disse Oplysninger af den konservative Presse, som var fremsat paa en Maade, saa de saa absolut tilforladelige ud, fandt vi ikke nogen Grund til at betvivle, især ikke da de ikke blev modsagt fra nogen anden Side. Hvis de ikke bliver absolut modsagt her i Debatten, hvis det ikke her fra ærede Medlemmer, der var Medlemmer af det paagældende Udvalg, bliver hævdet, at den konservative Presses Fremstilling paa dette Omraade har været absolut tendentiøs og løgnagtig, saa ser jeg mig nødsaget til fortsat at være af den Opfattelse, at der altsaa ikke foreligger saglige Grunde for at opretholde Generalauditørembedet. Da den højtærede Minister har forsømt det, som efter vor Mening og ogsaa efter mange Socialdemokraters Mening maatte være hans Opgave som den øverste for Hærens og Flaadens Administration og ogsaa som den øverste inden for den militære Retspleje, saa er det, at vi her rykker frem med det fuldkommen naturlige Forslag, at det sagligt overflødige Generalauditørembede ophæves.

Den højtærede Forsvarsminister giver en Redegørelse for, hvad Generalauditøren dels skal beskæftige sig med og dels beskæftiger sig med, og erkender, at det, som han i Henhold til Love og Bestemmelser skal beskæftige sig med, i og for sig ikke er tilstrækkeligt til at udfylde hans Tid, men siger, at saa er han desuden juridisk Konsulent for Ministerierne, og det sker daglig, at der tilsendes ham Sager til Overvejelse eller Udtalelse. Ja, der maa jeg ærlig talt sige, at eftersom det ikke staar i nogen Lovgivning, at den højtærede Minister er forpligtet til at benytte det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel som juridisk Konsulent, saa vilde det være betryggende, hvis den højtærede Minister vilde finde en Jurist, der var noget mere i Overensstemmelse med det overvældende Folkeflertals Mentalitet og Indstilling, til at varetage denne Konsulentvirksomhed.

Man behøver ikke at opfatte dette som nogen speciel personlig Fornærmelse mod det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel. Det være langt fra mig at fremsætte nogen saadan, og det være langt fra den højtærede Formand at tolerere, at nogen saadan blev fremsat, men jeg har Lov til at minde om det, jeg mindede om forleden Dag, da vi havde den skamferede Klageret til første Behandling. Da mindede jeg igen om de Viddomsord, Hørup i sin Tid har sagt om Dommerne. Hørup sagde dengang om Dommerne, at i og for sig er Retsplejen sikkert ganske udmærket, og Dommerne er sikkert ganske udmærkede Mennesker, men naar Dommerne er konservative, dømmes de nu ud fra en konservativ Overbevisning. Det er menneskeligt, det er forstaaeligt, men derfor kunde godt efter Hørups Mening Venstremænd føle sig brøstholdne over, at Dommene derved blev, efter Venstremænds Mening, uretfærdige. Jeg tror ikke, at Generalauditøren er andet end et Menneske, og at han, naar alt kommer til alt, muligvis lader sine juridiske Responsa og Meninger, sine Fortolkninger af Love og juridiske Paragraffer paavirke af sin menneskelige og personlige politiske Indstilling. Dette har vi for øvrigt haft adskillige Eksempler paa, men jeg synes, det er unødvendigt at bevise det eller lave længere Diskussion om det, for saadan er det nu engang, saadan er vi Mennesker. Netop fordi den højtærede Minister lægger saa stor Vægt paa den juridiske Konsulentvirksomhed, som han ingen som helst Forpligtelse har til at overlade Generalauditøren, men kan overlade til en anden Jurist — og jeg tror, der i Ministerierne findes tilstrækkelig gode Jurister, som kan tage sig af det —, netop derfor synes vi, at den højtærede Minister skulde foretage en Forandring paa dette Omraade. Jeg tror ikke, det bliver umuligt at finde en Ordning, hvorved enten de 5 Auditører eller Ministeriets Embedsmænd skulde være i Stand til at foretage den fornødne Gennemgang af Auditørens Maanedsberejninger, af Hærens Straffelister o. s. v. Jeg tror nok, at dette Arbejde under den højtærede Forsvarsministers kritiske Tilsyn og Myndighed kunde blive udført, selv om vi ikke havde nogen Generalauditør.

Jeg mener derfor, at vi maa opretholde de af os stillede Forslag. Det er muligt, at disse Forslag teknisk burde udformes noget anderledes, det kan jeg ikke afgøre, da jeg jo ikke har været med i de omtalte saglige Overvejelser angaaende Generalauditørembedet, men i saa Henseende kan enten den